

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVbA/1516/0906 van 5 april 2016
in de zaak 1314/0222/A/2/0180

In zake: **INTERCOMMUNALE VERENIGING VOOR ENERGIEDISTRIBUTIE IN DE KEMPEN EN HET ANTWERPSE (IVEKA)**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Sven BOULLAERT
kantoor houdende te 9000 Gent, Voskenslaan 419
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Willem SLOSSE en Stijn BRUSSELMANS
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 64/2
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 9 december 2013 de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Antwerpen van 23 oktober 2013 waarbij aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het overwelfen van een gracht en het bouwen van een schakelpost in metselwerk.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 2520 Ranst, Keerbaan zn. en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie C, nummer 173F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 28 april 2015 van de vijfde kamer, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld en in beraad werd genomen.

2.

Met een beschikking van 15 februari 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen het beroep vervolgens toegewezen aan de tweede kamer.

Met een tussenarrest van 16 februari 2016 met nummer RvVb/1516/0633 heeft de voorzitter van de tweede kamer de heropening van de debatten bevolen en de partijen opnieuw opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 8 maart 2016.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De verwerende partij is schriftelijk verschenen.

De verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van de verzoekende partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

3.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 26 april 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het *“overwelden van een gracht en het bouwen van een schakelpost in metselwerk”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 1 juli 2013 tot en met 30 juli 2013, worden twee bezwaarschriften ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 12 juni 2013 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst verleent op 5 september 2013 een gunstig advies.

Nv De Scheepvaart brengt op 1 juli 2013 een gunstig advies uit mits de overwelvingen tot het strikte minimum voor perceelstoegangen worden beperkt, met een maximumbreedte van 5 meter per perceel.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed brengt op 3 juli 2013 een gunstig advies uit.

De verwerende partij beslist op 23 oktober 2013 de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is principieel in strijd met het geldende plan, zoals hoger omschreven.

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften

De VCRO voorziet een mogelijkheid tot afwijken van de planologische bestemming van het gebied voor kleine werken van algemeen belang, Art. 4.4.7.§2.

...

Het openbaar onderzoek

...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar neemt tov de geformuleerde bezwaarpunten het volgende standpunt in.

1. Gezondheidsrisico's voor mens en dier.

Het dossier is onduidelijk: gaat het over laag- of hoogspanning?

Over de gezondheidsrisico's wordt in het kader van de huidige aanvraag niet geoordeeld. Anderzijds blijkt nergens in het dossier duidelijk over welke stroom het gaat.

2. Aantasting van de groene omgeving en het landschap

De schakelpost wordt voorzien op een onbebouwd terrein, sluit niet aan bij bestaande bebouwing. Ze situeert zich in een open en landelijke omgeving en heeft geen link met de afnemers van elektriciteit waarvoor ze het net zegt te verzwaren. De inplanting van de schakelpost is vreemd in de omgeving, en strookt niet met het landschappelijk karakter.

3. Niet toegelaten te bouwen in agrarisch gebied.

De VCRO voorziet een mogelijkheid tot afwijken van de planologische bestemming van het gebied voor kleine werken van algemeen belang. Art. 4.4.7,§2 VCRO.

Van deze afwijkingsmogelijkheid KAN worden gebruikt gemaakt, maar bij voorkeur wordt gebruik gemaakt van inplantingsmogelijkheden in planologisch overeenstemmende gebieden.

Dit aspect wordt verder in dit besluit (functionele inpasbaarheid) onderzocht.

4. Nood bijkomende cabine is twijfelachtig

De bijkomende cabine brengt onnodige kosten met zich mee.

Over de noodzaak en de kosten van de cabine wordt in dit dossier niet geoordeeld.

5. Waardevermindering van aanpalende percelen

Ook over de waardevermindering van onroerend goed wordt in dit dossier niet geoordeeld. Dit betreft geen stedenbouwkundige materie.

Beschrijving van de omgeving en de aanvraag

De aanvraag beoogt het oprichten van een nieuw schakelpost en het plaatselijk overwelden van een bestaande gracht.

Het perceel situeert zich in een plaatselijk dun bebouwde omgeving, tussen de Keerbaan en het Albertkanaal. Op geringe afstand bevinden zich enkele woningen (hoofdzakelijk zonevreemd) en een landbouwbedrijf. Verder gelegen industriezones en een woongebied liggen op min. 650m à 700m. De aanpalende percelen zijn niet bebouwd.

Ten noorden van het perceel van de aanvraag, aan de overzijde van het kanaal, bevindt zich een uitgestrekt gebied met waterzuiveringsinfrastructuur.

De onmiddellijke omgeving van de aanvraag is open en landelijk.

De voorgestelde inplanting van de schakelpost sluit niet aan bij bestaande bebouwing

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

In toepassing van artikel 4.3.1, §2 van de Vlaamse Codex moet de overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening worden beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;"

2° het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen;

3° indien het aangevraagde gelegen is in een gebied dat geordend wordt door een ruimtelijk uitvoeringsplan, een gemeentelijk plan van aanleg of een verkavelingsvergunning waarvan niet op geldige wijze afgeweken wordt, en in zoverre dat plan of die vergunning voorschriften bevat die de aandachtspunten, vermeld in 1°, behandelen en regelen, worden deze voorschriften geacht de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven.

Functionele inpasbaarheid.

De inplanting van de schakelpost op het betreffende perceel is niet evident.

Functioneel is er geen link met de gebruikers van elektriciteit via deze schakelpost.

In het dossier wordt ook niet aangegeven of de gebruikers zich situeren in woongebied, industriegebied,...

De inplanting van de schakelpost op dit perceel betekent een nieuwe aansnijding van open ruimte.

Zoals reeds aangehaald voorziet de VCRO een mogelijkheid tot afwijken van de planologische bestemming van het gebied voor kleine werken van algemeen belang. Art. 4.4.7.§2.

Er is echter geen noodzaak tot inplanting van de schakelpost op dit perceel dat bestemd is voor agrarisch gebied.

Een afwijking van de bestemming is niet te verantwoorden indien er nog 'zone-eigen' inplantingsmogelijkheden zijn.

De schakelpost dient te worden opgericht aansluitend bij bestaande bebouwing en in de zone waar de gebruikers zich situeren.

Mobiliteit

Quasi geen impact.

Visueel, ruimtelijk, schaal.

De inplanting van de schakelpost op dit perceel betekent een nieuwe aansnijding van open ruimte. Het voorgestelde volume wijzigt het aanzicht van dit gebied dat hoofdzakelijk bestaat uit weilanden.

De schakelpost is vreemd in de omgeving.

Het landschappelijk karakter van de omgeving wordt aangetast.

Algemene Conclusie

De aanvraag is niet in overeenstemming met de wettelijke bepaling en met een goede ruimtelijke ordening.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.4.7, §2 VCRO, van artikel 3, §1 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2 en artikel 4.7.1, §2, tweede lid VCRO en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester (hierna: Algemene Werkenbesluit), de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de schending van het zorgvuldigheids- en rechtzekerheidsbeginsel.

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij bij de planologische toets niet mocht uitgaan van het gegeven dat het afwijkingsmechanisme uit artikel 4.4.7, §2 VCRO een loutere mogelijkheid is. Volgens haar blijkt uit artikel 4.4.7, §2 VCRO, artikel 3 van het Algemene Werkenbesluit en het verslag aan de Vlaamse regering dat handelingen die vallen onder paragraaf 1 van artikel 3 van het Algemene Werkenbesluit “*quasi automatisch kunnen aangemerkt worden als een afwijking op de stedenbouwkundige voorschriften en dat het planningsinitiatief geen enkele meerwaarde zou bieden*”. In tegenstelling tot de paragrafen 2 en 3 van artikel 3 van het Algemene werkenbesluit, waar wel sprake is van een mogelijkheid, is de afwijking op de planologische bestemming van de in paragraaf 1 vermelde werken evident.

De ruimtelijke inpassing in het gebied, waarnaar in het verslag aan de regering wordt verwezen, is volgens haar dan enkel een kwestie van de goede ruimtelijke ordening, waarbij de

planologische bestemming van de locatie geen enkel argument kan uitmaken vermits er van de planologie evident kan worden afgeweken.

De handelingen vallen volgens de verzoekende partij onder het toepassingsgebied van paragraaf 1, zodat de verwerende partij in haar beoordeling had moeten vaststellen dat het aangevraagde binnen de afwijking op het bestemmingsvoorschrift viel binnen die planologische toets, vermits het de regelgever zelf is die in een dergelijk geval aangeeft dat de planologische afwijking wordt toegestaan.

Door toch een toets aan de planologische bestemming uit te voeren, waar enkel een toets aan de goede ruimtelijke ordening vereist is, heeft de verwerende partij volgens de verzoekende partij eveneens het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtzekerheidsbeginsel geschonden.

2.

De verwerende partij verwijst in haar antwoordnota naar de beoordelingsgronden uit artikel 4.3.1, §1, 1° a) VCRO. Uit deze bepaling volgt volgens de verwerende partij dat elke aanvraag eerst moet worden beoordeeld op zijn verenigbaarheid met de stedenbouwkundige voorschriften en pas daarna kan worden nagegaan of er afwijkingsbepalingen voorhanden zijn die toestaan dat rechtsgeldig kan worden afgeweken van de stedenbouwkundige voorschriften waarmee de aanvraag onverenigbaar is.

De verwerende partij stelt de aanvraag eerst te hebben getoetst aan de verenigbaarheid met de stedenbouwkundige voorschriften en hierbij te hebben vastgesteld dat de aanvraag ermee onverenigbaar is. Daarna stelt ze te hebben vastgesteld dat er een afwijkingsmogelijkheid voorhanden was die vervat lag in artikel 4.4.7, §2 VCRO, en in *casu* te hebben nagegaan of de afwijkingsmogelijkheid kon worden toegepast.

De verzoekende partij beweert volgens de verwerende partij ten onrechte dat er in artikel 4.4.7, §2 VCRO een “verplichting” tot het afwijken van de stedenbouwkundige voorschriften vervat ligt van zodra is vastgesteld dat het voorwerp van de aanvraag een handeling van algemeen belang betreft met een beperkte ruimtelijke impact en die voorkomt op een door de Vlaamse regering opgemaakte lijst, specifiek artikel 3, §1 van het Algemeen Werkenbesluit. Artikel 4.4.7, §2 VCRO biedt volgens de verwerende partij enkel de mogelijkheid om af te wijken. Er wordt enkel gesteld dat er ‘mag’ afgeweken worden van de stedenbouwkundige voorschriften, hetgeen volgens de verwerende partij ook blijkt uit het verslag aan de regering door het gebruik van het woord ‘overweegbaar’. Uit dit woord blijkt volgens de verwerende partij ondubbelzinnig dat een afwijking van de stedenbouwkundige voorschriften eerst moet worden overwogen, hetgeen nog een beoordelingsruimte laat aan de vergunningverlenende overheid.

De verwerende partij stelt terecht te hebben geoordeeld dat de afwijking niet kan worden toegestaan nu onder andere de noodzakelijkheid van de inplanting van de schakelpost in agrarisch gebied niet wordt aangetoond en niet te verantwoorden is wanneer er nog zone-eigen inplantingsmogelijkheden zijn.

Tot slot benadrukt de verwerende partij dat de verzoekende partij niet aantoont waarom er sprake zou zijn van een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Bovendien geldt er volgens de verwerende partij geen bijzondere motiveringsplicht om te motiveren waarom geen gebruik wordt gemaakt van een afwijkingsmogelijkheid.

3.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog dat de verwerende partij bewust verwarring zaait indien zij stelt dat de verzoekende partij zou menen dat de aanvraag helemaal niet meer beoordeeld diende te worden in het licht van de verenigbaarheid ervan met de stedenbouwkundige voorschriften. De verzoekende partij stelt dat zij niet hekelt dat de aanvraag getoetst moest worden aan de bestemming 'agrarisches gebied', maar wel dat de verwerende partij zich beperkt tot de loutere vaststelling dat de afwijkingsmogelijkheid, die voorzien is in artikel 4.4.7, §2 VCRO, een loutere mogelijkheid betreft zonder daarbij binnen de planologische toets nog na te gaan of die afwijking kan worden toegestaan en artikel 4.4.7, §2 VCRO op haar eigen merites te beoordelen. De verwerende partij is volgens de verzoekende partij niet nagegaan of de afwijkingsmogelijkheid uit artikel 4.4.7, §2 VCRO kon worden toegepast, minstens blijkt dit niet uit de motivering van de planologische toets.

De verwerende partij kan volgens de verzoekende partij bovendien niet gevolgd worden in haar stelling dat artikel 4.4.7, §2 VCRO aan de verwerende partij een zekere beoordelingsruimte laat. Het gebruik van het woord 'overweegbaar' in het verslag aan de regering slaat volgens de verzoekende partij niet op een overweegbaarheid in hoofde van een vergunningverlenend bestuursorgaan, maar wel in hoofde van de Vlaamse regering die met het Algemene Werkenbesluit voor zichzelf oplegt bij het vaststellen van de lijst van algemene werken uit artikel 3, §1 van het Algemene Werkenbesluit dat voor die reeks van handelingen de afwijking te rechtvaardigen valt omdat *'een voorgaand planningsinitiatief geen meerwaarde zou bieden, omdat er geen alternatieven af te wegen zijn of omdat de ruimtelijke inpassing en beoordeling van deze handelingen evengoed in een vergunningsaanvraag kunnen plaatsvinden'*. De term 'evengoed' wijst volgens de verzoekende partij op het feit dat het overbodig is om specifiek voor de handelingen in artikel 3, §1 VCRO van het Algemene Werkenbesluit een logge planningsprocedure op te starten omdat die handelingen een zodanig beperkte ruimtelijke impact hebben zodat zij beter op het niveau van de vergunningsprocedure beoordeeld kunnen worden. Indien men de stelling van de verwerende partij zou volgen, zou de bedoeling van de regelgever volgens de verzoekende partij worden uitgehouden.

De verzoekende partij benadrukt nog dat het gaat om handelingen van algemeen belang die een beperkte ruimtelijke impact hebben en niet om particuliere handelingen waar men van mening kan verschillen voor wat betreft de zin of onzin. Ze concludeert dat er dus geen beoordelingsruimte openstond voor de verwerende partij, minstens dat de verwerende partij niet afdoende heeft gemotiveerd waarom zij meende artikel 4.4.7, §2 VCRO niet te moeten toepassen in het kader van de planologische toets.

Beoordeling door de Raad

1.

Op grond van artikel 4.3.1, §1, 1° a) VCRO moet een stedenbouwkundige vergunning worden geweigerd wanneer het aangevraagde onverenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, tenzij daarvan op rechtsgeldige wijze kan worden afgeweken.

Artikel 4.4.7, §2 VCRO voorziet in een afwijkingsmogelijkheid van de planologische bestemming voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben. Dit artikel, zoals het gold ten tijde van de bestreden beslissing, bepaalt onder meer:

“§ 2. In een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften

en verkavelingsvoorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuren of voorzieningen tot gevolg hebben.

De Vlaamse Regering bepaalt welke handelingen van algemeen belang onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen. Ze kan ook de regels bepalen op basis waarvan kan worden beslist dat niet door haar opgesomde handelingen toch onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen.”

Artikel 3, §1 van Algemene Werkenbesluit, zoals gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2012 bepaalt onder meer:

“§ 1. Als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, als vermeld in artikel 4.4.7, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, worden de handelingen beschouwd die betrekking hebben op:

...

3° De aanleg, wijziging of uitbreiding van onder- of bovengrondse elektriciteitsleidingen bedoeld voor het openbaar distributienet, en de aanhorigheden met het oog op de exploitatie;

...

9° Andere constructies van algemeen belang dan die, vermeld in punt 1° tot en met 8°, voor zover:

a) bij de aanleg of bouw ervan de totale grondoppervlakte van het nieuwe gedeelte beperkt blijft tot maximaal 100 vierkante meter en de hoogte tot maximaal 20 meter;
b) bij de verbouwing, herbouwing, heraanleg of uitbreiding ervan de oppervlakte of het bouwvolume maximaal met 20 % wordt vermeerderd ten opzichte van het op 1 september 2012 bestaande, vergunde of vergund geachte oppervlakte of bouwvolume, dat zonevreemd is;

...”

Artikel 3 van voormeld besluit bepaalt dus de handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben waarvoor, met toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO, de vergunning kan worden verleend in afwijking van de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, zonder dat een voorafgaand planningsinitiatief vereist is.

2.

Het wordt door de partijen niet betwist dat de gevraagde schakelpost en overwelving van de gracht niet verenigbaar zijn met de stedenbouwkundige voorschriften die voortvloeien uit de agrarische bestemming van het perceel. Evenmin wordt er betwist dat de gevraagde werken als handelingen van algemeen belang met een beperkte ruimtelijke impact in de zin van artikel 4.4.7, §2 VCRO en artikel 3, §1 van het Algemene werkenbesluit kunnen worden beschouwd.

Omdat het aangevraagde kan worden gekwalificeerd als een handeling van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact heeft in de zin van artikel 3, §1 Algemene Werkenbesluit, ‘moet’ de afwijking van de stedenbouwkundige voorschriften volgens de verzoekende partij worden toegestaan. De verwerende partij beschikt volgens de verzoekende partij op dit punt niet over een beoordelingsmarge, wat zij afleidt uit het verslag aan de Vlaamse regering bij het Algemene Werkenbesluit.

Het verslag aan de Vlaamse regering bij dit Algemene Werkenbesluit) stelt over de handelingen uit artikel 3, §1 van het besluit (B.St.13 augustus 2012):

“(.....)

Het aangepaste artikel 3 bepaalt dus de handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben waarvoor, met toepassing van artikel 4.4.7, § 2, van de VCRO, de vergunning kan worden verleend in afwijking van de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, dus zonder dat een voorafgaand planningsinitiatief vereist is.

Het aangepaste artikel 3 bevat drie verschillende lijsten, opgenomen in drie paragrafen.

Paragraaf 1 omvat de handelingen waarbij het evident is dat een afwijking van de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften overweegbaar is, terwijl een voorafgaand planningsinitiatief geen meerwaarde zou bieden, omdat er geen alternatieven af te wegen zijn of omdat de ruimtelijke inpassing en beoordeling van deze handelingen even goed in een vergunningsaanvraag kunnen plaatsvinden.

(...)”

Uit dit verslag aan de Vlaamse regering kan echter enkel afgeleid worden dat voor handelingen die vermeld worden in paragraaf 1 van artikel 3 van het Algemene Werkenbesluit, geen voorafgaande planningsinitiatieven moeten gebeuren, en dat de beoordeling van deze handelingen aan de hand van de concrete vergunningsaanvraag kan gebeuren. De Raad kan uit het verslag niet afleiden - zoals de verzoekende partij voorhoudt - dat een afwijking op basis van artikel 4.4.7, §2 VCRO voor de handelingen uit paragraaf 1 ‘automatisch’ zou moeten toegestaan worden. Het verslag geeft enkel aan dat de toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO ‘kan’ worden overwogen in de vergunningsprocedure zelf, dit in tegenstelling tot de lijst van de handelingen vermeld onder §2 en §3 van artikel 3 van het Algemene Werkenbesluit, waar de afweging van de afwijking moet gebeuren ten laatste bij het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek van de vergunningsaanvraag of nadat een projectvergadering werd gehouden en alvorens de aanvraag werd ingediend.

Uit de bewoordingen van artikel 4.4.7, §2 VCRO dat bepaalt dat ‘mag worden afgeweken’ en van het verslag aan de Regering dat stelt dat het voor handelingen uit paragraaf 1 ‘een afwijking van de stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften overweegbaar is’, blijkt dat voor de handelingen vermeld in §1 van artikel 3 van het Algemene Werkenbesluit de verwerende partij naar aanleiding van de concrete vergunningsaanvraag steeds over een beoordelingsruimte beschikt om al dan niet een afwijking van de bestemmingsvoorschriften toe te staan op basis van artikel 4.4.7, §2 VCRO, ook al valt het aangevraagde onder de lijst van de handelingen die worden gekwalificeerd als een handeling van algemeen belang met een beperkte ruimtelijke impact in de zin van artikel 3, §1 van het Algemene Werkenbesluit.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt slaat de term ‘overweegbaar’ niet op een overweegbaarheid in hoofde van de Vlaamse regering maar in hoofde van de vergunningverlenende overheid. De bedoeling van artikel 4.4.7, §2 VCRO is immers dat de impact van bepaalde handelingen op bestemmingsniveau ‘even goed’ op niveau van de vergunningsaanvraag kan behandeld worden omwille van het beperkt karakter ervan zodat een voorafgaand planningsinitiatief niet vereist is. Afhankelijk van de aard van de aangevraagde handeling zal de beoordeling kunnen gebeuren naar aanleiding van de behandeling van de vergunningsaanvraag zelf (de handelingen opgelijst onder artikel 3, §1 van het Algemene Werkenbesluit), dan wel voorafgaand aan de aanvraag (artikel 3, §2), of zelfs naar aanleiding van een te organiseren projectvergadering (artikel 3, §3).

De verzoekende partij kan dan ook niet worden gevolgd in haar stelling dat de verwerende partij de afwijking van de bestemmingsvoorschriften op basis van artikel 4.4.7, §2 VCRO ‘verplicht’ zou moeten toestaan en er geen planologische beoordeling meer plaats moest vinden. Zij kon er dan ook niet met goed gevolg van uitgaan dat de afwijking van de stedenbouwkundige voorschriften

op grond van artikel 4.4.7, §2 VCRO in samenlezing met artikel 3, §1 van het Algemene Werkenbesluit in ieder geval zou worden toegestaan.

3.

In haar wederantwoordnota geeft de verzoekende partij nog aan dat de verwerende partij het afwijkingsmechanisme uit artikel 4.4.7, §2 VCRO niet op 'eigen merites' heeft beoordeeld. Zij houdt voor dat dit niet blijkt uit de bestreden beslissing.

Gelet op de appreciatiebevoegdheid van de verwerende partij bij de toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO, is de Raad in de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht enkel bevoegd om na te gaan of de verwerende partij haar appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen.

In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij onder het punt 'Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften' vast dat *'de VCRO een mogelijkheid tot afwijken van de planologische bestemming van het gebied [voorziet] voor kleine werken van algemeen belang'*.

De bespreking van deze mogelijkheid tot afwijking van de stedenbouwkundige voorschriften is terug te vinden bij de bespreking van de bezwaren en dit als volgt:

"De VCRO voorziet een mogelijkheid tot afwijken van de planologische bestemming van het gebied voor kleine werken van algemeen belang. Art. 4.4.7, §2 VCRO. Van deze afwijkingsmogelijkheid KAN worden gebruikt gemaakt, maar bij voorkeur wordt gebruik gemaakt van inplantingsmogelijkheden in planologisch overeenstemmende gebieden. Dit aspect wordt verder in dit besluit (functionele inpasbaarheid) onderzocht."

Verder in de bestreden beslissing motiveert de verwerende partij de functionele inpasbaarheid als volgt:

"De inplanting van de schakelpost op het betreffende perceel is niet evident. Functioneel is er geen link met de gebruikers van elektriciteit via deze schakelpost. In het dossier wordt ook niet aangegeven of de gebruikers zich situeren in woongebied, industriegebied,... De inplanting van de schakelpost op dit perceel betekent een nieuwe aansnijding van open ruimte.

*Zoals reeds aangehaald voorziet de VCRO een mogelijkheid tot afwijken van de planologische bestemming van het gebied voor kleine werken van algemeen belang. Art. 4.4.7, §2. **Er is echter geen noodzaak tot inplanting van de schakelpost op dit perceel dat bestemd is voor agrarisch gebied.** Een afwijking van de bestemming is niet te verantwoorden indien er nog 'zone-eigen' inplantingsmogelijkheden zijn. **De schakelpost dient te worden opgericht aansluitend bij bestaande bebouwing en in de zone waar de gebruikers zich situeren.**"*

Hoewel in deze beoordeling de planologische beoordeling en deze inzake de goede ruimtelijke ordening enigszins samenloopt, geeft de verwerende partij hiermee duidelijk aan dat een afwijking van de agrarische bestemming niet te verantwoorden is omdat de voorziene inplanting een nieuwe aansnijding van een open ruimte inhoudt en omdat er nog 'zone-eigen' inplantingsmogelijkheden zijn waarbij naar haar oordeel de schakelpost moet opgericht worden aansluitend bij de zone waar de gebruikers zich situeren.

4.

Zoals reeds gesteld kan de Raad zich wat betreft de beoordeling van de mogelijkheid tot afwijking, niet in de plaats stellen van de vergunningverlenende overheid.

Uit de geciteerde overwegingen blijkt evenwel niet dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze geoordeeld heeft dat de voorziene inplantingsplaats van de schakelpost de nog open ruimte van het agrarisch gebied zou aansnijden terwijl er in zone-eigen gebied nog inplantingsmogelijkheden zijn.

Ten onrechte houdt de verzoekende partij dan ook voor dat de verwerende partij de afwijking op grond van artikel 4.4.7, §2 VCRO in samenlezing met artikel 3, §1 van het Algemene Werkenbesluit niet zou beoordeeld en gemotiveerd hebben.

De verzoekende partij weerlegt in dit middel de hierboven weergegeven motieven niet. Waar in de wederantwoordnota door de verzoekende partij een uitleg wordt gegeven waarom de inplanting op dat specifieke perceel in het agrarische gebied noodzakelijk is, moet vastgesteld worden dat dit een *post-factum* verantwoording is door de verzoekende partij die niet opgenomen werd in de beschrijving van de aanvraag en waarmee de verwerende partij bij de beoordeling van de aanvraag dus ook geen rekening kon houden.

Het motief waarbij de vergunning geweigerd wordt omwille van de 'niet overeenstemming met de wettelijke bepaling', waarbij de verwerende partij het artikel 4.4.7, §2 VCRO in samenlezing met artikel 3, §1 van het Algemene Werkenbesluit bedoelt, is een draagkrachtig weigeringsmotief.

Het middel is ongegrond.

B. Tweede middel

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.4.7, §2 VCRO, van artikel 4.3.1, §1, 1° VCRO, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, het rechtszekerheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Onder dit middel oefent de verzoekende partij kritiek uit op de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en in redelijkheid tot haar oordeel van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening is gekomen.

2.

Bij de bespreking van het eerste middel is vastgesteld dat de verwerende partij niet op kennelijk onredelijke wijze de aanvraag geweigerd heeft in toepassing van artikel 4.4.7, §2 in samenlezing met artikel 3, §1 van het Algemene Werkenbesluit. Dit weigeringsmotief is voldoende om de bestreden beslissing te dragen.

Het tweede middel oefent kritiek uit op overvloedige motieven. Ongeacht de eventuele gegrondheid ervan kan dergelijke kritiek niet leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het middel is onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 5 april 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS. , voorzitter van de tweede kamer,
 met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Hildegard PETTENS

Hilde LIEVENS